

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

XII. De Aliis Hæresibvs Et Sectis, Qvæ Nvnquam Augustanam
Confessionem sunt amplexæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

cundum analogiam verbi Dei, & Catechismi simplicem doctrinam deprehendere potest, quid verum, quid falsum. Non enim tantummodo sincera doctrina disertè est recitata, verum etiã contraria & falsa doctrina repudiata est, & reiecta: & controuersia illa, offendiculorum plena, solidè sunt decisæ atq; dijudicata.

Faxit Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, vt per gratia Spiritus sancti omnes in ipso co-sensientes & concordés simus, atque in consensu per qui ipsi probeatur, constanter perseueremus, Amen.

XII.

DE ALIIS HAERESIBVS ET SECTIS, QVAE NVNQVAM Augustanam Confessionem sunt amplexæ.

Et tacita cogitatione haereses illæ & Sectæ nobis tribuantur, propterea, quod earum in commemorata declaratione expressam mentionem non fecimus, visum est articulos earum ad calcem (vt dicitur) huius scripti nudè redigere, in quibus nostri temporis haeretici à veritate dissentiunt, & sinceræ nostræ religioni & confessioni contrarium docent.

ERRORES ANABAPTISTARVM.

Anabaptistæ in multas sectas sunt diuisi: quarum alia plures, alia pauciores errores detentunt. Generatim tamen omnes talem doctrinam profitentur, quæ neq; in Ecclesia, neq; in Politia, neq; in Oeconomia tolerari potest.

*Articuli Anabaptistici, qui in Ec-
clesia ferri non possunt.*

Quod Christus carnem & sanguinem suum non è
Maria virgine assumerit, sed è coelo attulerit.

Quod Christus non sit verus Deus: sed tan-
tummodò cæteris sanctis sit superior, quia plura Spiri-
tus sancti dona acceperit, quàm alius quispiam homo
sanctus.

Quod iustitia nostra coram Deo, non in solo Chri-
sti merito, sed in renouatione atque adedò in nostra
propria probitate, in qua ambulemus, consistat. Ea re-
uò Anabaptistarum iustitia magna ex parte electitia, &
humanitus excogitata quadam sanctimonia constat,
& reuera nil aliud est, quàm nouus quidam Monacha-
tus.

Quod infantes non baptizati, coram Deo non sint
peccatores, sed iusti & innocentes: & in illa sua inno-
centia, eum vsum rationis nondum habeant, sine Ba-
ptismo (quo, videlicet, ipsorum opinione non egeant)
salutem consequantur. Et hoc modo reijciunt totam
de peccato Originali doctrinam, reliqua etiam, quæ ex
ea dependent.

Quod infantes baptizandi non sunt, donec vsum ra-
tionis consequantur, & fidem suam ipsi profiteri pos-
sint.

Quod Christianorum liberi eam ob causam, quia
parentibus Christianis & fidelibus orti sunt (etiam
præter & ante susceptum Baptismum) reuera sancti, &
in filiorum Dei numero sint habendi. Qua de causa
etiam neq; Pædobaptismum magnificiunt, neq; id o-
peram dant, vt infantes baptizentur: Quod cum ex-
pressis verbis promissionis diuinæ pugnat: ea enim
tantum ad eos pertinet, qui foedus Dei obseruant, il-
ludq; non contemnunt.

Quod

IIII

I.

II.

III.

IIII

II

III

V.

VI.

Genes. 17.

- VII. Quòd ea non sit vera & Christiana Ecclesia, in qua aliqui adhuc peccatores reperiuntur.
- VIII. Quòd conciones non sint audiendæ vllæ, in ijs templis, in quibus aliquando Missæ Pontificiæ sunt celebratæ.
- IX. Quòd homo pius nihil prorsus commercij habere debeat cum Ecclesiæ ministris, qui Euangelion Christi iuxta Augustanæ Confessionis sententiam docent, & Anabaptistarum conciones ac errores reprehendunt, & quòd eiusmodi Ecclesiæ ministris neq; seruire, neq; operam locare liceat: sed quòd iidem vt peruersores verbi diuini vitandi & fugiendi sint.

Articuli Anabaptistici, qui in Politia sunt intolerabiles.

- I. Quòd Magistratus officium non sit, sub nouo Testamento, genus vitæ, quod Deo placeat.
- II. Quòd homo Christianus salua & illæsa conscientia officio Magistratus fungi non possit.
- III. Quòd homo Christianus illæsa conscientia officium magistratus, rebus ita ferentibus, aduersus impios administrare & exequi, & subditi potestatem illam quam magistratus à Deo accepit, ad defensionem implorare non possint.
- IIII. Quòd homo Christianus sana conscientia iudicandum præstare, & iuramento interposito, obedientiam & fidem suo principi aut magistratui promittere nequeat.
- V. Quòd Magistratus, sub Nouo Testamento, bona conscientia homines facinorosos capitali supplicio afficere non possit.

Articuli Anabaptistici, qui in Oeconomia ferri non possunt.

Quòd homo pius non possit cōscientia salua proprium tenere & possidere: sed quòd is, quicquid omnino facultatum habeat, id totum in commune conferre debeat.

I.

Quòd homo Christianus illaesa conscientia neque cauponariam, neque mercaturam exercere, aut arma conficere possit.

II.

Quòd coniugibus, propter diuersam religionem, diuortium facere, & cum alia persona, quae in religione non dissentiat, matrimonium contrahere liceat.

III.

ERRORES SCHVVENCOFELDIANORVM.

Quòd omnes illi, qui Christum, secundam carnem, creaturam esse dicunt, non habeant veram regnantis caelestis Regis agnitionem.

I.

Quòd caro Christi per exaltationem eo modo omnes proprietates diuinas acceperit, vt Christus, quatenus homo est, potentia, virtute, maiestate, gloria, Patri & τὸ λόγῳ, per omnia, in gradu & statu essentiae, omnino aequalis sit: ita, vt iam vtriusq; in Christo naturae vna sit essentia, eadem proprietates, eadem voluntas, eademq; gloria: & quòd caro Christi ad Sacrosanctae Trinitatis essentiam pertineat.

II.

Quòd ministerium verbi, praedicatum & auditu perceptum verbum, non sit instrumentum illud, per quòd Deus Spiritus sanctus homines doceat, salutaremq; Christi agnitionem largiatur, & conuersionem, veram poenitentiam, fidem, & nouam obedientiam in ipsis efficiat.

III.

Quòd aqua baptismi non sit medium, per quòd Dominus adoptionem in filijs Dei obignet, & regenerationem efficiat.

IIII.

Quòd panis & vinum in sacra Coena non sint orga-

V.

- na, per quæ & cum quibus Christus corpus & sanguinem suum distribuat.
- VI. Quòd homo pius, verè per Spiritum Dei regeneratus, Legem Dei in hac vita perfectè seruare & implere valeat.
- VII. Quòd non sit vera Ecclesia Christi, in qua nõ vigeat publica excommunicatio, & solennis aliquis excommunicationis modus, seu, vt vulgè dicitur, processus ordinarius.
- VIII. Quòd is Ecclesiæ minister alios homines cum fructu docere, aut vera sacramenta dispensare non possit, qui ipse non sit verè renouatus, renatus & verè iustus.

ERROR NOVORVM ARIANORVM.

Quòd Christus non sit verus, substantialis, naturalis Deus, eiusdem cum Patre & Spiritu sancto essentia: sed diuina tantum Maiestate ita cum Patre ornatus, vt Patre sit inferior.

ERROR ANTITRINITARIORVM.

HAEC prorsus noua est hæresis, quæ antehac Ecclesijs Christi ignota fuit, eorum videlicet, qui opinantur, docent, & profitentur, non esse vnicam tantum diuinam & æternam Patris, Filij, & Spiritus sancti essentiam: sed quemadmodum Pater, Filius, & Spiritus sanctus tres sunt distinctæ personæ: ita vnâquamque personam habere distinctam, & à reliquis personis diuinitatis separatam essentiam, Et horum alij sentiunt, quòd singulæ personæ in singulis essentijs æquali sint potestate, sapientia, maiestate, & gloria: sicut alijs tres numero differentes homines,

ratio-

ratione essentiae suae, sunt à se inuicem disiuncti & separati. Alij sentiunt tres illas personas & essentias ita inaequales esse, ratione essentiae & proprietatum, vt solus Deus Pater verus sit Deus.

Hos, atque his similes errores omnes, & eos etiam, qui ab his dependent, & ex his consequuntur, reijcimus atque damnamus: vt pote, qui falsi sint atq; haeretici, & qui verbo Dei, tribus approbatis Symbolis, Augustinae Confessioni, eiusdem Apologiae, Smalcallicis articulis, & Catechismis Lutheri repugnent: quos etiam errores omnes pij summi atque infimi cauerent & vitare debent: nisi aeternae suae salutis iacturam facere velint.

QUOD autem haec sit omnium nostram fides, doctrina, & Confessio (de qua in nouissimo illo die, iudici Domino nostro **I E S U C H R I S T O** rationem reddere parati sumus:) & quod contra haec doctrinam nihil vel occultè vel aperte dicere aut scribere, sed per gratiam Dei in ea constanter perseuerare velimus: in eius rei fidem, rebus meditata, in vero Dei timore & inuocatione nominis eius, hanc epitomen proprijs manibus subscripsimus.

